

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาปฐมวัยเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคน ครูผู้สอนระดับปฐมวัยจะต้องเป็นผู้รู้ ผู้เข้าใจพัฒนาการของเด็กสามารถประเมินตรวจสอบ และจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เน้นถึงการประกอบวิชาชีพครูและแนวการจัดการศึกษาที่มีมาตรฐาน ในหมวดที่ 4 เรื่องแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ”

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นับเป็นพระราชบัญญัติการศึกษาระดับแรกให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัยมาก แต่เดิมนั้นสังคมหรือแม้แต่รัฐให้ความสนใจกับการศึกษาปฐมวัยน้อยมาก ครูอนุบาลไม่มีความสำคัญกับสังคม คนรู้จักน้อยทั้งที่เป็นการศึกษาที่จำเป็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นักทฤษฎีและนักจิตวิทยาทั้งหลายต่างยอมรับกันว่า คนวัย 6 ขวบแรกเป็นวัยแห่งการพัฒนาทั้งสติปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย การได้รับการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนที่ดี ย่อมหมายถึงการมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ซึ่งการจัดการศึกษาปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพนั้น มีสิ่งที่ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญนั้น คือหลักสูตร ตามที่ มาเรียม นิลพันธ์ (2543, หน้า 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรที่จะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะทำให้ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาบรรลุผลตามความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ เพราะหลักสูตรจะช่วยพัฒนาบุคคลทุก ๆ ด้าน คือ ผู้เรียนอยู่ในวัยที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต หลักสูตรยังมีความสำคัญต่อ สังคม การเมือง และเศรษฐกิจ เพราะผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาหลักสูตร เพื่อวางรากฐานทางความคิดและความประพฤติของผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความสำนึกในสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองที่ดี หลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองตลอดจนรู้จักกำหนดแนวทางในการประกอบอาชีพ ตามที่ตนสามารถและถนัด หลักสูตรจึงเปรียบเหมือนหางเสือที่คอยบังคับหรือกำหนดทิศทางการเรียน

การสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเมื่อประเทศชาติต้องการที่จะสร้างคุณลักษณะของประชาชนในชาติให้เป็นอย่างไร รัฐบาลสามารถกำหนดจุดหมาย และเนื้อหาวิชาที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์ให้เยาวชนเป็นไปตามที่ชาติต้องการ

เมื่อหลักสูตรถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนของสังคม ดังนั้นตามสาระของมาตรา 28 ในหมวดที่ 4 ของ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดให้หลักสูตรระดับต่าง ๆ ต้องมีลักษณะที่หลากหลาย การจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัยและศักยภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงจัดได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรทุกระดับจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของประเทศไทย การศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่เหมือนกับการศึกษาระดับอื่น ๆ กล่าวคือไม่หยุดนิ่ง แต่ต้องปรับและพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม อย่างน้อยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงความจำเป็นของการศึกษาปฐมวัย และแนวทางของการพัฒนาการจัดการศึกษาที่สังคมต้องการ ดังนั้นในปีพุทธศักราช 2546 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยขึ้นมา โดยสาระสำคัญของหลักสูตร

เป้าหมายของการจัดการศึกษาระดับนี้ ได้กล่าวถึงหลักการและจุดมุ่งหมาย ว่า เป็นการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัยวุฒิภาวะ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ประกอบด้วยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง สามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ได้อย่างคล่องแคล่ว มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย ใช้ภาษาสื่อสารได้ มีความสามารถในการคิด แก้ไขปัญหาได้ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้หลักสูตรยังให้แนวทางการจัดประสบการณ์ไว้ โดยเป็นหลัก 4 ประการ คือ

จัดให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยเน้นเด็กเป็นสำคัญเพื่อสนองความต้องการของเด็ก จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีบรรยากาศที่อบอุ่นเพื่อให้เด็กมีความสุขและปลอดภัย จัดกิจกรรมในรูปแบบบูรณาการคำนึงถึงพัฒนาการทุกด้าน โดยจัดประสบการณ์ตรงให้เด็กเรียนรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ด้าน เช่น การสำรวจ เล่น คิดค้น ทดลอง แก้ไข ปัญหาด้วยตนเอง ให้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของและบุคคล และจัดให้มีความสมดุลของกิจกรรมการเรียน ทั้งในห้องและนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวและสงบด้วยกระบวนการและกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เด็กได้มีประสบการณ์ กล่าวคิด กล่าวทำ กล่าวแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อส่วนรวม และสามารถนำ ประสบการณ์ไปใช้ชีวิต

ประจำวันได้และจัดให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนลงมือปฏิบัติ สามารถบอกผลการปฏิบัติการกิจกรรมของตนเองและของผู้อื่นได้ ประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1- 3 จะเกิดความสำเร็จที่ได้กำหนดไว้จะสำเร็จได้ต้องเกิดจากความร่วมมือประสานกันระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ที่ต้องเข้าใจตรงกันว่าการศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก โดยเฉพาะครูต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ทางวิชาการและความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็ก จึงจำเป็นต้องมีแนวทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและสังคม ตามพระราชบัญญัติการศึกษา โรงเรียนอนุบาลต้องมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษา ซึ่งควรเป็นการศึกษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

โรงเรียนอนุบาลวาริ เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนระดับอนุบาลศึกษา มีทั้งนักเรียนชายและหญิง อายุตั้งแต่ 3 – 6 ปี เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2521 ตั้งอยู่เลขที่ 16/1 ถนนแก้ววารีสุข ซอย 2 ตำบลวัดเกต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ 397 ตารางวา ในปัจจุบันมีนักเรียน จำนวน 12 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2549 ทั้งสิ้น 357 คน โรงเรียนอนุบาลวาริมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ มีสุขภาพพลานามัยดี มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือตนเองได้ มีความตระหนักและภูมิใจในตนเอง อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รู้จักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการคิด การแก้ปัญหา ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับวัย มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์ มีความพร้อมที่จะเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ วาริ กติกา (2545) และเพื่อให้การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปตามความคาดหวัง การพัฒนาการสอนและการพัฒนาบุคลากร จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลวาริ ซึ่งโรงเรียนอนุบาลวาริ จังหวัดเชียงใหม่ จึงได้นำหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1- 3 มาพัฒนาจัดรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว โดยการนำหลักการทฤษฎีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยเข้ามาใช้ คือ นำกระบวนการเรียนรู้แบบโครงการ (Project Approach) เทคนิคการสอนแบบ Whole Language และ High Scope มาวิเคราะห์และทำการสังเคราะห์ ประยุกต์เป็นโครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้หลักการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ โครงการ (Project Approach) เป็นโครงสร้างหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำหลักการของเทคนิคการสอนแบบ Whole Language และ High Scope เข้ามาผสมผสานกับโครงสร้างหลักดังกล่าวในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจและตามธรรมชาติของวัยเด็ก รู้จักการคิด

การวางแผน การทำงานร่วมกัน และการแสวงหาคำความรู้ด้วยตนเอง กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดง ในสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งมีกระบวนการโดยสรุป 3 ขั้นตอน คือขั้นการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นการสรุปกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยกิจกรรม การหาหัวเรื่อง (Theme) ครูวางแผนจัดกิจกรรมเพื่อหาหัวเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นมีหลากหลาย จากนั้น เป็นการเลือกหัวเรื่องเมื่อนักเรียนเสนอหัวเรื่องที่น่าสนใจ (มีหลายหัวเรื่อง) ครูจัดกิจกรรมเพื่อเลือก หัวเรื่องที่ส่วนใหญ่สนใจมากที่สุด 1 เรื่อง เพื่อนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัยควรจัดกิจกรรมที่ละหัวเรื่อง ซึ่งครูทำ การประเมินผลพัฒนาการ การเรียนรู้ครั้งที่ 1 ในขณะที่นักเรียนร่วมกับกิจกรรมการหาหัวเรื่องครูสังเกตพฤติกรรม และพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประเมินผลพัฒนาการการเรียนรู้ครั้งที่ 1 เป็นการ ประเมินผลก่อนการจัดกิจกรรม เพื่อวางแผนจัดกิจกรรมพัฒนาต่อไป ครูบันทึก การ ประเมินผลดังกล่าวลงในเอกสารประเมินผล การระดมความคิดกับนักเรียนเพื่อให้ทราบถึง ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และร่วมกันตั้งคำถามสิ่งที่ต้องการรู้ และเลือกสิ่งที่เด็กต้องการรู้ตาม ลำดับ เมื่อได้คำถาม สิ่งที่ต้องการรู้ตามที่ตกลงร่วมกัน 1 คำถามแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันระดม ความคิดวางแผนสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาคำตอบ และจัดทำในลักษณะของแผนผังความคิด (Mind - map) แสดงการระดมความคิดกับเด็ก และสรุปสิ่งที่เด็กต้องการรู้กับกิจกรรม การเรียน รู้แสวงหาคำตอบ แล้วนำกิจกรรมมาวางแผนกำหนดการจัดกิจกรรมล่วงหน้าโดยมีการวิเคราะห์ การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 ระดับชั้น อนุบาลปีที่ 1-3

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยกิจกรรมการวางแผนร่วมกับนักเรียน เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน เพื่อให้เด็กมีจุดหมายของการมาโรงเรียนในวัน ต่อไป หลังจากนั้นดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ การจัดกิจกรรมในแต่ละวัน จัดใน ลักษณะดังต่อไปนี้กิจกรรมแบบบูรณาการประสบการณ์ให้นักเรียนอย่างหลากหลาย ซึ่งครูสามารถ นำเทคนิควิธีการ และทฤษฎีหลากหลายมาบูรณาการกับการจัดกิจกรรม คือเทคนิคการสอนภาษา แบบธรรมชาติ (Whole language) และเทคนิคการสอนแบบ High-Scope โดยเน้นให้เด็กมี การ จัดแสดงผลงาน มีจุดประสงค์เพื่อแสดงถึงกระบวนการ และองค์ความรู้ที่เด็กได้รับจากประสบ การณ์ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจในผลงานที่ สร้างสรรค์ขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน กรณีที่โรงเรียน จัดเป็นนิทรรศการแสดงผลงานนักเรียน เชิญผู้ปกครองมาร่วมชมนิทรรศการดังกล่าว ดังนั้น การ จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สามารถนำมาบูรณาการได้ และในแต่ละวันมีการสรุปกิจกรรม ประจำวันที่ได้ปฏิบัติรวมถึงการวางแผนกิจกรรมในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 การสรุปกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ตามความต้องการและความสนใจของหัวเรื่อนั้นจนครบแล้ว ครูกับนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้ปฏิบัติ และเนื้อหาความรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมของหัวเรื่อนั้น ครูบันทึกและประเมินผลพัฒนาการเรียนรู้อากการจ้ดกิจกรรมทั้งหมดของหัวเรื่อ เป็นการประเมินครั้งที่ 2 เพื่อนำข้อมูลเปรียบเทียบกับผลการประเมินผลครั้งที่ 1 แล้วนำมาวิเคราะห์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่นำมาใช้ โรงเรียนได้ดำเนินการประชุม อบรมให้ความรู้ครูอนุบาลชั้นปีที่ 1-3 ผู้ปฏิบัติการสอนในการนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในเรื่อการจัดทำแผนจัดประสบการณ์และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว จากการติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู พบว่า ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการได้ดีในระดับหนึ่งซึ่งควรต้องมีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนระดับอนุบาลชั้นปีที่ 1-3 โรงเรียนอนุบาลวาริชให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้คือ ต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตามที่กล่าวในข้างต้นคือ การศึกษาปฐมวัยเป็นการศึกษาที่เหมือนกับการศึกษาระดับอื่น ๆ คือไม่หยุดนิ่ง ต้องมีการปรับและพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม สิ่งที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาได้คือตัวครูต้องมีการพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลาสอดคล้องกับ นางเยาว์ คลินิกฉาย (2544, หน้า 7-8) ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อการพัฒนาคุณภาพการสอนอนุบาลศึกษาว่า “การสอนเด็กอนุบาลที่มีคุณภาพต้องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพการสอนอนุบาลจึงเป็นงานของครูเป็นหน้าที่ของครู”

ฉะนั้น เพื่อเป็นการช่วยให้ครูสามารถพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อผลให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพได้ นั้นคือครูต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาวางแผนเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ต่อไป ที่สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรดังที่ วิชัย ดิสสระ (2535 : หน้า 31) กล่าวว่า “การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจเลือกหาทางเลือกการเรียนการสอนที่เหมาะสม หรือเป็นที่รวบรวมของทางเลือกที่เหมาะสมต่าง ๆ เข้าด้วยกันจนเป็นระบบที่สามารถปฏิบัติได้” นอกจากนั้น แล้ว อำนาจจันทร์แป้น (2532 :หน้า 23-25) ได้กล่าวถึงรูปแบบกระบวนการพัฒนาหลักสูตร SPIE Model ที่แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน และขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งคือ การวิเคราะห์สถานการณ์

อันหมายถึง การศึกษาวิเคราะห์สภาพในอดีต สภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็นในอนาคต จึงสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนแรกของการพัฒนาหลักสูตรควรมีการศึกษา วิเคราะห์ถึงสภาพทุกด้านที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน อันเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งในการวางแผนเพื่อพัฒนาหลักสูตรซึ่งรวมถึงกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียนด้วย

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงควรมีการศึกษาถึงสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวารี ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 ซึ่งถือได้ว่าเป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาหลักสูตรที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปจัดทำเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับปฐมวัย ของชั้นอนุบาล 1-3 โรงเรียนอนุบาลวารี จังหวัดเชียงใหม่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวารี จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวารี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย ระดับอนุบาลปี 1-3 สำหรับครูผู้สอนโรงเรียนทั่วไป
2. ผลจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นแนวทางในการจัดอบรมครูผู้สอนในการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลวารี พุทธศักราช 2546

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร
ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1, 2 และ 3 ของโรงเรียนอนุบาลวารี จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 15 คน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษานี้ มุ่งศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวารี จังหวัดเชียงใหม่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1, 2 และ 3 ใน 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ 1) การวางแผนกิจกรรมการ

เรียนรู้ 2) การลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสรุปกิจกรรมการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินพัฒนาการ รวมถึงศึกษาปัญหาหรือข้อจำกัดต่าง ๆ ตลอดจนความคิดเห็นของครูผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวาริชจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวาริช จังหวัดเชียงใหม่ ใน 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ 1) การวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวาริชจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนอนุบาลวาริช จังหวัดเชียงใหม่ ใน 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ 1) การวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสรุปกิจกรรมการเรียนรู้